

[Birgitte Husmark]

Men hvis konsekvensen så bliver, at der ikke bliver penge til Handicapforbundets nordiske samarbejde og til andre former for samarbejde, som alt andet lige må prioriteres højere, går det da ikke.

Derfor spidsede jeg ører, da hr. Søren Hansen sagde: Hvis vi skal have en øget satsning på kultur, bliver det nok også nødvendigt at udvide totalrammen. Og det er da fint nok, men lad os så se en garanti for, at vi kan udvide totalrammen, før vi siger, at vi skal satse på kultur. Det vil i øvrigt, hvis man skal benytte procentregning, give enkelte vanskeligheder også i den sammenhæng.

Til sidst vil jeg lige sige, at jeg er meget enig i, at vi ikke bare blankt skal afvise et nordisk tv-samarbejde. Bestemt ikke! Tværtimod! Problemet er satellitideen eller ideen om en særlig kanal. Den giver nogle komplikationer. Men jeg synes, at der burde være langt mere gensidig nyhedsorientering og kulturorientering.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg er begribeligvis helt enig i, at procenter gør det ikke. Men målsætningen om at opprioritere kultursagen i Norden synes jeg er rigtig. For hvad er det, der binder forskellige folkeslag sammen? Ud over salmonelladiskussionen og diskussionen om Barsebäck osv., som begribeligvis er vigtige diskussioner, binder vi først og fremmest de nordiske nationer sammen på det kulturelle område. Det er dér, vi skaber de dybe bindinger mellem nationer og mellem mennesker. Alene ud fra det synspunkt synes jeg det er en rigtig og fornuftig målsætning. Det, vi så bare skal passe på, er, at vi ikke bliver bundet mere af disse procenter, end rimeligt er. Det var også derfor, jeg foreslog, at vi i fremtiden skal se meget alvorligt på totalrammen.

Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål (Kofod-Svendsen):

Jeg vil begynde med at takke ordførerne for den meget konstruktive debat, jeg synes vi har haft. Alle indlæg bærer jo præg af, at man ønsker at være med til at udbygge det nordiske samarbejde. Sådan vil jeg også med en venlig tolkning tolke hr. Aage Brusgaards indlæg. I hvert fald hørte jeg de øvrige syv partiers indlæg som et klart ønske om at prøve at gøre det

samarbejde, som vi mener er vigtigt og væsentligt, kvalitativt bedre.

Der er nogle punkter, jeg vil kommentere lidt mere specifikt. Hr. Anker Jørgensen og hr. Gammelgaard gjorde især meget ud af beskæftigelsessituationen. Også andre nævnte det overordentlig store problem, vi har i de enkelte nordiske lande og dermed Norden som helhed ved, at der er så mange ledige. Jeg kan f.eks. oplyse, at ved udgangen af 1992 var der 250.000 unge arbejdsløse i de nordiske lande samt 200.000 i forskellige former for arbejdsmarkedsforanstaltninger. Vi har altså 450.000 unge uden reel tilknytning til arbejdsmarkedet i form af et egentligt arbejde. Derfor er det klart, at det også må være målet for en nordisk indsats at undgå, at disse unge permanent sættes uden for arbejdsmarkedet.

Når det er sagt, tror jeg også vi må sige, at beskæftigelsessituationen i første række er et nationalt anliggende, som fortrinsvis skal påvirkes af landenes egen økonomiske politik, og dér er det regeringens klare målsætning at knække den arbejdsløshedskurve, som desværre har været stigende igennem et stykke tid. Målsætningen er klart gennem den nationale politik at få vendt den udvikling. Men jeg er meget enig i det, bl.a. hr. Anker Jørgensen var inde på: betydningen af det internationale samarbejde og det at koordinere de enkelte landes økonomiske politik for ad den vej at få flere i arbejde.

Derfor er det glædeligt, at der såvel i den nordiske kreds som i EF er en erkendelse af, at international samordning af den økonomiske politik kan og bør bidrage til en balanceret og bæredygtig økonomisk vækst for ad den vej at få flere i arbejde. Samordning af den økonomiske politik og foranstaltningerne imod arbejdsløshed betyder jo tillige, at man ikke eksporterer økonomiske problemer og dermed arbejdsløshed nabolande imellem. Jeg er meget enig i det, som bl.a. hr. Gammelgaard understregede i den sammenhæng. Jeg kan sige, at der foregår drøftelser på ministerplan. Jeg ved bl.a., at de nordiske finansministre i forbindelse med sessionen i næste uge skal drøfte initiativer til fremme af beskæftigelsen. Så der er en klar opbakning fra min side til, at vi intensiverer indsatsen også gennem det nordiske samarbejde for at få flere i arbejde.